

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XX. DECEMB.

M. CLAVDIO DE FRADES, Doctore Medico Præsidente.

1078

An vesica calculo κατὰ μίαν?

NVSQVAM natura cum vtilibus nocitura retinet, hæc quam citò, si sui sitiuris, secernit, & in locum accommodatum demittit; suum melancholice, suum bili flauæ destinavit, ut purior sanguis fieret, suum quoque sero secundæ coctionis excremento concessit, hoc non planè inutile est, nisi dum suo functum fuerit sanguinem vehendi, munere, tunc à renibus per venas & arterias emulgentes allectum, in ipsorum parenchymate solidiori à sanguine separatum per carunculas transcolatum, in vesicam tanquam in matulam detruditur; ibique ad tempus accruatur donec natura ad ipsius excretionem recluso sphinctere incitur; at licet serum per renes veluti per cerniculum transmissum purum appareat, sordes tamen secum adducit quæ in calculum concresecunt in renibus, sapius in vesica, hæc λήθας nihil confert præter locum non sic renes in quibus διπλῆς λήθας ἐστὶν relidet, sed malefica.

FINE planè diuerso in terræ visceribus ac nostris in corporibus lapides concresecunt, illic quidem ad ædificiorum constructionem, hic verò ad nostram destructionem gignuntur variis in partibus; sed vt plurimum in renibus & vesicâ. Calculus puerorum proprius affectus habetur, senibus quoque familiaris, non alias ætates decurrentibus, ideo in prima ætate ac postrema frequentius coagmentantur calculi quia pluribus grauantur excrementis, in illa propter edacitatem, in hac propter caloris imbecillitatem. Non minus à toto corpore & renibus sordes quam serum excipit vesica, in qua sit σπυγμὰ λιγνῶδες humore mucoso exceptis arenulis quæ in renibus generationem habuere, illud autem præ morâ duritiem acquirit, atque in molem insignem assurgit aliis descendentibus arenulis quæ corticem ei per pituitam adduntur, ita vt suo pondere grauet, sæpe asperitate lancinet, hinc tam sæui oboriuntur dolores, vt calculosi vitam cum morte commutare exoptent; nec vllam audiunt consolationem, nec reformidant crudelem operationem, in qua vnicam spem solatij reponunt, si peritus adsit artifex qui κατὰ μίαν administret.

MORBORVM medicatrix meritò natura creditur, quæ in progressu vitæ atque ætatum mutatione non paucos cicutat morbos, imo percurat vt epilepsiam at calculum minimè, sed contra in dies maior, molestiorque sit. Huius generationi impediendæ non parum ars medica potest, materiam huic maleficio destinam per purgantia educendo, & si quæ hæreant in renibus, ductibiles arenulæ per diuerica istas deducendo; at si grandiores alicubi resistent calculi, vnica salus est nullam sperare salutem quàm in Chirurgi manus industriâ, si vesicâ contineatur κατὰ μίαν administretur, si verò in rene delitescat νεφροστομία tentare non est tutum. Nec in republica ferendi temerarij agyrtæ, impetores qui suis lithontripticis calculi dissolutionem intra vesicam pollicentur, felicitior esset nostra ætas si eiusmodi remedia ad inuenisset, quæ licet tanti faciant nemini profuere, sed multis exitio fuere vel suâ vehementiâ, vel quia sinunt tempus commodum ad sectionem elabi quam tardiùs exposcunt, licet valde laboriosam agnoscant.

EXPLORET medicus quid in hoc ancipiti casu præstandum, si ægotanti sectionem deneget, vitam in periculo relinquet, si fecet metuendum à crudeli auxilio: sed satius erit cum salute dubia optulari, quam cum desperatione certâ deferere. Perpensis itaque viribus, riteque per generalia præsidia præparato corpore, imperabit vt κατὰ μίαν sectionem peragat ad perinæum nusquam ad pubem; frustra foeminis secaretur vesica cum per vretam perbreuim immisissis instrumentis cum sphinctere adeò dilatari valeat vt hac calculus eximatur. At maribus cuiuscunque ætatis, quauis anni tempestate imperare sectionem licet, quæ minus tuta senibus quàm pueris est, sed infelix periculique maioris plena nisi à perito peragatur, ad peritiam κατὰ μίαν parum facit materiam calculi & huius modum generationis nouisse, sed iuuat multum vesicæ situm & dissimilares ipsius partes vidisse & certè in vfu maximè posita est peritia artificis qualem exoptauit Hippocrates vt eis calculo laborantes committeret quos sese iure iurando non secare adstrinxerat.

LVTETIÆ Parisiorum plures quam alibi λήθας affliguntur, an quia magno ex fluuio aquam desumptam potant? ibi quoque peritiores κατὰ μίαν quàm vbique terrarum adsunt, quos vt reipub. conseruarent, & vt eorum numerum augerent nobiles ac pij viri nosocomio magno Parisiensi Præfecti summâ quâ ducuntur erga pauperes charitate, de cruditione Chirurgorum qui hanc artem pernecessariam exercerent solliciti fuere, & ita vt iam in ipso nosocomio periti extent artifices qui magnâ cum laude & pauperum λήθας vtilitate, & alibi quoque rei publicæ commodis felici successu è vesica calculos euellunt optima methodo, non in anum digitis immisissis & supra calculum leiundunt, sed cathetere in vesicam immisso secant super hunc cutim, carnes subiectas, vesicam propè collum imò in collo ipsomet, sicque facillime istæ continui solutio συμφύεται, multoque magis si ægrum non torqueat dilatante ferro, sufficit namque ad vulneris dilatationem forcipis immisissis apertio vt calculum prehendat quo euulso explorandum subit-ne alter. Quod reliquum curationis perficient solers Medicus & Chirurgus, ille diætam & conducentia remedia præscribendo, hic statim ab exemplo calculo fistulam argenteam intra vulneris labra immittendo, postmodum turundas cum fasciis conuenientibus, vt vulnus industria eius manu necessario inflictum coalescat.

Ergo vesica calculo κατὰ μίαν.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI

M. Ioannes Antonius Bourgaud.
M. Michael Langlois.
M. Germanus Huveau.

M. Ioannes de Bourges.
M. Robertus Patin.
M. Michael de la Vigne Scholus Pr.

M. Matwinus Denyau Prof. Reg.
M. Petrus Yuelin Med. Reg.
M. Franciscus le Vignon.

Proponebat Lutetiæ EDMUNDVS CHARRIER Trecensis, A. R. S. H. M. DC. LVII.